

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De raptu eius in terram sanctam, & ad sacra loca vrbis Romanæ. II

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

350 DE VITA B. LIDEVVIGIS VIRGINIS
noctūque statutis temporibus percogitando ruminabat; & abs-
conditum manna in ea reperiens, tantæ suauitatis gaudio reple-
batur, vt iam non ipsa sed Christus, cuius passionem recogita-
bat, sustinere videretur, quæ hætenus ipsa in corpore pati vide-
batur. Poterat tunc planè per experientiam à spiritu docta, cum
Esaia dicere: *Verè tu es Deus absconditus.* Et iterum exclamare: *A-*
nima mea desiderauit te in nocte: sed & spiritu meo, in precordiis meis,
de manè vigilabo ad te.

C A P V T I I.

*De raptu eius in terram sanctam, & ad sacra loca
urbis Romana.*

1. **C**Um ergo virgo ægrota, in exercitiis Dominicæ passionis,
quotidie feriosè se occuparet, quandoq; ab Angelo sancto,
ad loca Terræ sanctæ rapiebatur: in quibus Saluator noster na-
scendo, conuersando, & patièdo, sacramenta humanæ salutis
operatus est. Cùm igitur in monte Caluarie, vbi Dominus cru-
cifixus est; vel ad alia sancta loca, ad oscula Dominicæ crucis
aut vulnerū eius esset admissa, & pro refocillatione tribulatio-
num suarū sugeret mel de petra, oleumque de saxo durissimo,
peruenissetque ad amplexus pedum crucifixorum, & ad expira-
tionē Sponsi sui ex amore crucifixi: tunc etiam exemplo illius
quem quæsiuit & amauit, in manus eius spiritum suum comen-
dauit. Et licet frequenter à vulneribus carnis, ad penetranda
byssalia foramina diuinitatis, per raptū contemplationis tran-
siret: ita vt per abundantiam spiritualium charismatū & dulce-
dinum, à sensu corporalium pœnarum deficeret: tantis tamen
nouis infirmitatibus quandoque flagellabatur, vt etiam ab illis
Dominicæ crucis ac vulnerum eius dulcibus osculis reuerfa,
in labiis oris sui quædā viscera sibi impressa reportaret. Quod
quidem Deo dispensante factum est, vt non solum secundum
multitudinē dolorū in corde suo, diuinæ consolationes animi
eius lætificarent interius: sed etiam secundum multitudinem
diuinarum consolationum, tribulationes eius & flagella repen-
tè suborta, contristarent eam & humiliarent exterius. Vt ex his,
quæ à Deo acceperat, & quæ à seipsa haberet, per vices contra-
rias patenter & frequenter tentata cognosceret. Tunc denique
ad eam Angelus ait: *Hæc vlcera in corde tuo propterea susce-*
pisti, vt te scias etiam in corpore fore raptam.

2. Alia quoque vice, cùm per supradicta amenissima loca
transiret, & præ lubricitate viæ gressum figere nō valeret, lapsū
quendam in dextro pede se corporaliter sensisse, ad pœnam in
ipso

ipso lapsu & diuicatione eiusdē pedis traxisse dicebat. Nam de illa læsione, tantam inflammationem, ac denigrationem & dolorem in exteriori talo pedis reportauit, quòd etiā pluribus diebus inde torqueretur.

3. Simili modò quadam vice, ad sacra loca vr̄bis Romanæ raptā fuit. Cumque inter quasdam ecclesias principales ambularet, & inter arbuta & spineta brachijs hinc inde protensis incederet, ex eisdem arbutulis spinā in digitis suscepit & reportauit. De cuius incommodo, sicut de alijs infirmitatibus, ferè per biduum non modicum lædebat. Propter has igitur corporales læsuras, quas sic reportauit, solita erat dicere secundum verbum Angeli, quòd putabat se etiam in corpore raptā fuisse. Sed qualiter istiusmodi corporales raptus fiebāt, nouit Angelus ipse, qui eam ducebat, & de eis testimonium perhibebat.

4. Interdum Saluator noster Iesus Christus cælestibus agminibus vallatus, ingressus cellulam eius quasi rex cum principibus suis, ad mensam se collocauit; ac circa lectulum eius ordinatè sedentes, cælestibus eam epulis copiosissimè refecerūt. Et quid mirum, si corporali cibo non eguit, quæ iam diuinis pabulis cum angelis nutriebatur; sicut Saluator ipse diabolo tentanti se de pane respondit: *Scriptum est, non in solo pane uiuit homo, sed in omni uerbo quod procedit de ore Dei.*

CAPVT III.

De mirabili claritate & suauitate, intra cellam eius apparentibus.

1. Excepta mentali eius illustratione, quā magni literati & religiosi viri, in spiritualibus studijs eruditi, qui cū ea sæpe loquebantur, & ipsam nõ intelligentes vehementer mirati sunt: tanta sæpius die ac nocte claritate diuina, cū ab Angelo uisitaretur, vel à supernorū contemplatione reuenteretur, reperta est à condomesticis suis circumlustrari: quòd uisa claritate, præ nimio timore percussi, non audebant eidē appropinquare. Ipsa uerò quamuis in tenebris semper iaceret, & materiale lumen oculis eius intolerabile foret; diuinum tamen lumen multum ei amabile erat, quò sæpius cella eius nocturno tempore tam excellenter perfundeatur, quòd cella ipsa aspicientibus, plena materialibus luminibus vel incendijs crederetur.

2. Nec mirum, si diuina claritate etiā corporaliter perfundeatur: quæ iuxta beati Pauli uocem, reuelata facie gloriam Domini speculando, quotidie in eandē imaginem transformabatur, à charitate in claritatem, tanquam à Domini spiritu. Et nõ

H h h 2

solūti